

ЧАС БЛАГОДІЙНОСТІ

ВИПУСК 1

Наша ціль – це поліпшення матеріального становища набувачів благодійної допомоги, сприяння соціальної реабілітації малозабезпечених, безробітних, інвалідів та інших осіб які потребують піклування, а також подання особам, які через свої фізичні або інші вади обмежені в реалізації своїх прав і законних інтересів.

Наші послуги:

1. Матеріальна допомога дитячим будинкам Закарпатської області.
2. Допомога соціально незахищеним верствам населення:
 - а) Багатодітним та малозабезпеченим сім'ям.
 - б) Одиноким, пристарілим людям.
3. Громадська приймальня; «Інформаційно громадський центр допомоги» Приймальні дні середа та п'ятниця з 12:00 до 16:00 години.
4. Організація та проведення тренінгів, семінарів, консультацій, конференцій.
5. Підготовка документів та реєстрація фірм громадських та благодійних організацій.
6. Написання проектів для отримання грантів на реалізацію благодійних ідей.
7. Приватні консультації психолога.
8. Розповсюдження гуманітарної допомоги потребуючій верстві населення.
9. Ремонт будинків та квартир для потребуючих соціально-незахищених верств населення.

ЩО ТАКЕ БЛАГОДІЙНІСТЬ?

Благодійність — добровільна безкорислива пожертва фізичних та юридичних осіб у поданні набувачам матеріальної, фінансової, організаційної та іншої благодійної допомоги. Специфічними формами благодійництва є меценатство і спонсорство. Це діяльність, завдяки якій громадські та приватні ресурси та майно добровільно спрямовуються їхніми власниками для допомоги окремим соціально незахищеним групам людей, вирішення суспільних проблем, а також поліпшення умов громадського життя. Така підтримка надається не тільки біднякам, які живуть у злиднях, а й тим людям (громадським активістам, фахівцям, представникам творчих професій, учням і студентам) та некомерційним і неполітичним організаціям, котрі відчувають нестачу в коштах для вирішення індивідуальних, професійних, культурних, суспільних завдань та життя суспільства.

Президент
ЗОБФ «Нове покоління»
Ювні Роберт Іванович

Благодійність Закарпаття

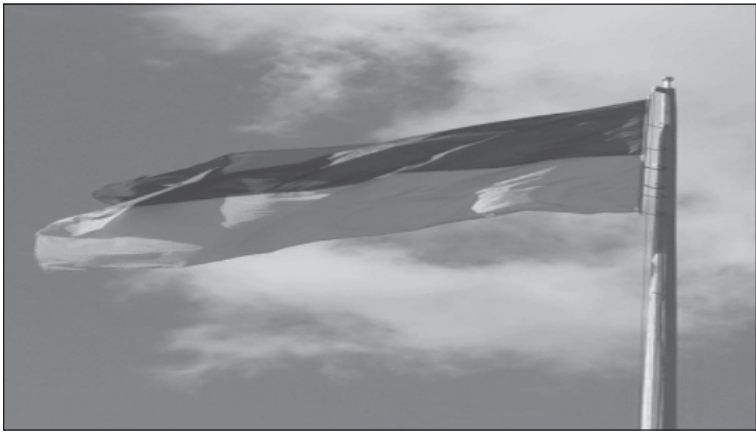
Так вже склалося, що слово «благодійність» не викликає в пересічного закарпателя довіри. Проблема в тому що існує багато фондів, які були створені для «відмивання» грошей. Нажаль такі фонди суттєво ускладнюють роботу дійсно благодійним фондам в повному значенні цього слова.

Тому Закарпатський обласний благодійний фонд «Нове покоління» вирішив знищити цей стереотип!

ВЛАДА І ГРОМАДСЬКІСТЬ

З метою реалізації Концепції сприяння органами виконавчої влади розвитку громадянського суспільства, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.11.2007 р. за №1035-р., Головним управлінням юстиції у Закарпатській області було проведено 17 травня 2011 року у м. Ужгороді куцшового семінару-тренінгу на тему: «Покращення взаємодії влади і громадськості в питаннях реалізації статутних завдань громадськими і благодійними організаціями та їх залучення до ухвалення рішень».

За інформацією до Головного управління юстиції можна звернутися за телефоном 3-35-87.

КАБМІН ЗБІЛЬШИВ РОЗМІРИ ДОПОМОГИ ПРИ НАРОДЖЕННІ ДІТЕЙ

Кабінет міністрів України затвердив порядок виплат збільшених розмірів допомоги при народженні дітей. З 1 січня обсяг виплат за народження першої дитини еквівалентний 22 прожитковим мінімумам, що на початок року відповідає 17,952 тис. грн. Обсяг разової виплати відразу після народження – 7,344 грн., розмір щомісячних виплат протягом року – 884 грн.

Виплата при народженні другої дитини еквівалентна 45 прожитковим мінімумам, загальна сума – 36,72 тис. грн., разова виплата після народження – 7,344 тис. грн., щомісяця протягом двох років виплачується 1,224 тис. грн. При народженні третьої і більше дітей обсяг виплат буде еквівалентний 90 прожитковим мінімумам, або 73,44 тис. грн. на початок року. Разова виплата після народження складе 7,344 тис. грн., далі протягом трьох років щомісяця виплачується 1,836 тис. грн.

До кінця року допомога при народженні дітей зростає на 60%. Зокрема, допомога при народженні першої дитини наприкінці року становитиме 19,1 тис. грн., при народженні другої дитини – 39,2 тис. грн., а при народженні третьої дитини – 78,3 тис. грн.

Крім того, Верховна Рада 17 лютого ц.р. прийняла в першому читанні проект закону "Про внесення зміни до Закону України "Про державну допомогу сім'ям з дітьми", яким ще збільшується розмір виплати допомоги при народженні дитини.

Згідно з документом, допомога при народженні дитини дорівнюватиме сумі, кратній 30 розмірам прожиткового мінімуму, - на першу дитину (24 тис. 480 грн.); кратній 60 розмірам прожиткового мінімуму, - на другу дитину (48 тис.

860 грн.); кратній 120 розмірам прожиткового мінімуму, - на третю і кожному подальшу дитину (97 тис. 920 грн.).

Згідно із законом, з 1 січня 2011 року "допомога при народженні дитини опиняється в сумі, кратній 22 розмірам прожиткового мінімуму, - на першу дитину; кратній 45 розмірам прожиткового мінімуму - на другу дитину; кратній 90 розмірам прожиткового мінімуму - на третю і кожному наступну дитину. Виплата допомоги здійснюється одноразово в дев'ятикратному розмірі прожиткового мінімуму при народженні дитини, решта суми допомоги на першу дитину виплачується впродовж наступних 12 місяців, на другу дитину - 24 місяців, на третю і кожному наступну дитину - 36 місяців рівними частинами в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

Закон України "Про державний бюджет України на 2011 рік" передбачає рівень прожиткового мінімуму для дітей, віком до 6 років: з 1 січня 2011 року - 816 грн.; з 1 квітня 2011 року - 832 грн.; з 1 жовтня 2011 року - 853 грн.; з 1 грудня 2011 року - 870 грн.

Відповідно, допомога на першу дитину з 1 січня ц.р. складе 17 тис. 952 грн. (на другу - 36 тис. 720 грн.; на третю - 73 тис. 440 грн.), з 1 квітня - на першу дитину - 18 тис. 304 грн. (на другу - 37 тис. 440 грн.; на третю - 74 тис. 880 грн.); з 1 жовтня - на першу дитину - 18 тис. 766 грн. (на другого - 38 тис. 385 грн., на третю - 76 тис. 770 грн.); з 1 грудня - на першу дитину - 19 тис. 140 грн. (на другу - 39 тис. 150 грн., на третю - 78 тис. 300 грн.).

Завідувач сектором представництва інтересів держави та органів юстиції в судах Головного управління юстиції у Закарпатській області С.В. РОСОХА

ПРОТИДІЯ КСЕНОФОБІЇ ТА РАСИЗМУ

Расизм - світогляд, а також політичні теорії і практики, що ґрунтуються на расовій дискримінації, на уявленні про поділ людей на біологічно різні групи на основі видимих особливостей зовнішнього вигляду як-от колір шкіри, структура та колір волосся тощо, тобто на раси, і різному ставленні до людей та їх спільностей залежно від їх приналежності до цих груп (рас). Згідно з расистськими теоріями, люди різних рас розрізняються за соціально-біологічною поведінкою. Тобто до зовнішніх ознак "прив'язуються" важливі психологічні, розумові та фізичні особливості, або робляться грубі антинаукові, неправдиві узагальнення на зразок: "усі негри ліниві", "усі жиди жадібні" тощо. Ця різниця, як стверджують послідовники расистських теорій, зумовлена механізмами спадковості і не зникає повністю у результаті виховання, соціалізації і інших культурних процесів.

Расова дискримінація означає будь-яке розрізнення, виняток, обмеження чи перевагу, засновані на ознаках раси, кольору шкіри, родового, національного чи етнічного походження, метою або наслідком яких є знищення або применшення визнання, використання чи здійснення на рівних засадах прав людини та основних свобод у політичній, економічній, соціальній, культурній чи будь-яких інших галузях суспільного життя.

Ксенофобія (від грецьких слів (ксенос), що означає "чужинець", "незнайомиць", та (фобос), що

означає "страх") - неоднозначний термін, котрий позначає певний стан людини, що виявляється у нав'язливому страху стосовно чужинців чи просто чогось незнайомого, чужоземного або страх перед чужоземцями та ненависть до них.

Захист прав національних меншин в Україні забезпечується Конституцією України та іншим національним законодавством. Наприклад, подібні положення містяться в Законах України "Про національні меншини в Україні", "Про місцеве самоврядування в Україні" та "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

Проте у національному законодавстві є ряд положень, які мають протидіяти розпалюванню расизму, етнічній та релігійній ворожнечі і правоохоронці, й експерти вказують на недосконалість законодавчої бази. Україна взяла на себе міжнародні правові зобов'язання, зокрема, є учасницею декількох договорів з прав людини, які мають безпосереднє відношення до протидії расовій дискримінації. Зокрема, міжнародний пакт про громадянські та політичні права (МПГПП), Європейська конвенція по захисту прав людини та основних свобод (ЄКПЛ), Міжнародний пакт про економічні, культурні та соціальні права (МПЕКСП), Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, негуманних або таких, що порушують права людини видів поводження та покарання ("Конвенція проти катувань"), а також Конвенція по ліквідації усіх форм диск-

римінації проти жінок. Україна також є державою-учасницею договору ООН, спрямованого на викорінення та заборону дискримінації, Міжнародної конвенції по ліквідації всіх форм расової дискримінації (Конвенція по расовій дискримінації).

Як член Ради Європи та ОБСЄ Україна ратифікувала значну частину міжнародних документів, прийнятих європейською спільнотою з метою захисту уразливих категорій населення (мігранти, етнічні меншини) від проявів расизму та ксенофобії. Серед них: Декларація ЮНЕСКО про раси та расові заборони (1978 р.), Декларація ЮНЕСКО принципів терпимості (1995 р.), Європейська соціальна хартія (1996 р.), ратифікована Україною у 2006 році. З метою запобігання поширенню ксенофобії, расистської та антисемітської інформації через комп'ютерні системи у квітні 2005 року Україна підписала Додатковий протокол до Конвенції про кіберзлочинність, що стосується криміналізації дій расистського та ксенофобського характеру, вчинених через комп'ютерні системи.

Запобігання дискримінації як складової расизму та ксенофобії передбачено положеннями Європейської конвенції про громадянство (1997 р.), ратифікованої Україною лише у грудні 2007 року.

Провідний спеціаліст Головного управління юстиції у Закарпатській області Владислав ТОВТИН

«НАСИЛЬСТВО В СІМ'І, ЯК ПОРУШЕННЯ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН»

Насильство в сім'ї ще з давніх часів є фактором, що присутній у житті сімей, де так чи інакше стосунки між членами родини знаходяться вкрай напруженому рівні, що в свою чергу зумовлює виникнення насильницьких дій з боку осіб, які спільно створювали своє майбутнє.

Тривалий час проблема насильства в сім'ї вважалася прерогативою усталених звичаїв та традицій і залишалася поза сферою правового регулювання. Будь-яке втручання у сімейні стосунки з боку держави та суспільства вважалось порушенням таємниці приватного життя та категорично не припускалось.

Активність міжнародного руху по боротьбі з насильством щодо жінок, а також міжнародно-правові зобов'язання, які взяли на себе держави, сприяли актуалізації цієї проблеми на національному рівні. Україна стала однією з небагатьох держав колишнього СРСР, що відновили на рух із захисту прав жінок змінами у своїй державній політиці, зокрема був прийнятий Закон України "Про попередження насильства в сім'ї" від 15.11.2001р.

Вищезазваний Закон визначає правові й організаційні основи попередження насильства в сім'ї, органи та установи, на які покладається здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї.

Насильством в сім'ї, відповідно до статті 1 Закону України "Про попередження насильства в сім'ї", визнаються будь-які умисні дії фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування одного члена сім'ї по відношенню до іншого члена сім'ї, якщо ці дії порушують конституційні права і свободи члена сім'ї як людини та громадянина і наносять йому моральну шкоду, шкоду його фізичному чи психічному здоров'ю.

Законодавець виділяє чотири види насильства: фізичне, сексуальне, психологічне та економічне, - розкриваючи зміст кожного із зазначених видів насильства:

• фізичне насильство в сім'ї - умисне нанесення одним членом сім'ї іншому члену сім'ї побоїв, тілесних ушкоджень, що може призвес-

ти або призвело до смерті постраждалого, порушення фізичного чи психічного здоров'я, нанесення шкоди його честі і гідності;

• сексуальне насильство в сім'ї - протиправне посягання одного члена сім'ї на статево недоторканість іншого члена сім'ї, а також дії сексуального характеру по відношенню до неповнолітнього члена сім'ї;

• психологічне насильство в сім'ї - насильство, пов'язане з дією одного члена сім'ї на психіку іншого члена сім'ї шляхом словесних образ або погроз, переслідування, залякування, якими навмисно спричиняється емоційна невпевненість, нездатність захистити себе та може завдаватися або завдається шкода психічному здоров'ю;

• економічне насильство в сім'ї - умисне позбавлення одним членом сім'ї іншого члена сім'ї житла, їжі, одягу та іншого майна чи коштів, на які постраждалий має передбачене законом право, що може призвести до його смерті, викликати порушення фізичного чи психічного здоров'я.

Законом передбачено, що здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї в межах наданих їм повноважень покладається на:

1) спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань попередження насильства в сім'ї, яким визначено Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту, а також відповідні управління місцевих державних адміністрацій;

2) службу дільничних інспекторів міліції та кримінальну міліцію у справах неповнолітніх органів внутрішніх справ;

3) органи опіки і піклування;

4) спеціалізовані установи для жертв насильства в сім'ї, тобто кризові центри для жертв насильства в сім'ї та членів сім'ї, стосовно яких існує реальна загроза вчинення насильства в сім'ї, а також центри медико-соціальної реабілітації жертв насильства в сім'ї.

Підставами для вживання заходів з попередження насильства в сім'ї безпосередньо є:

- заява про допомогу жертви насильства в сім'ї або члена сім'ї, стосовно якого існує реальна заг-

роза вчинення насильства в сім'ї; - висловлене жертвою насильства в сім'ї або членом сім'ї, стосовно якого існує реальна загроза вчинення насильства в сім'ї, бажання на вжиття заходів з попередження насильства в сім'ї у разі, якщо повідомлення або заява надійшли не від нього особисто;

- отримання повідомлення про застосування насильства в сім'ї або реальної загрози його вчинення стосовно неповнолітнього чи недієздатного члена сім'ї.

Ось приклади таких заходів. - офіційне попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї;

- офіційне попередження про неприпустимість віктимної поведінки щодо насильства в сім'ї;

- узяття на профілактичний облік і зняття із профілактичного обліку членів сім'ї, що здійснили сімейне насильство;

- захисний припис, який являє собою попереджувальний захід і не є ані видом покарання, ані іншим засобом юридичної відповідальності.

Захисний припис може бути винесений до осудної особи, яка на момент винесення захисного припису досягла 16-річного віку та вчинила насильство в сім'ї, але лише після отримання офіційного попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї. Захисний припис виноситься дільничним інспектором міліції або працівником кримінальної служби у справах неповнолітніх за погодженням з начальником відповідного органу внутрішніх справ і прокурором. Захисний припис не підлягає погодженню у разі наявності в діях особи, яка вчинила насильство в сім'ї, ознак злочину.

Загалом законодавство про попередження насильства в сім'ї наділяє нас досить широкими можливостями щодо звернення до вказаних органів та установ за допомогою у ситуації сімейного насильства, що тягне за собою вжиття визначених заходів по його запобіганню.

Провідний спеціаліст Головного управління юстиції у Закарпатській області Владислав ТОВТИН

ЯК НАЙЛЕГШЕ ДОСЯГТИ УСПІХУ У БУДЬ-ЯКІЙ СПРАВІ

Секретів успіху існує велика кількість. На цю тему написаний не один вагон книг. Не одна сотня «гурей» пропонують навчитися у них древнім таємницям отримання бажаного. Навколо досягнення успіху давно склалася ціла індустрія.

Усе це відмінно. І більшість із запропонованого цього працює, навіть дуже могутньо.

Але є одна річ, яка дає ефект куди сильніший, ніж більшість існуючих нині методик разом узятих.

Якщо розібратися з цією термоядерною штукою, то усе інше буде лише хорошою підмогою, але вже ніяк не визначальним чинником успіху або поразки.

Причому не важливо, в якому почині або продовженні застосовувати цей секрет.

Секрет, про який я хочу поговорити з вами в цій статті, працює скрізь, в усьому і завжди. (Звучить прямо як реклама фільму «Секрет»).

Але так воно і є насправді.

Якщо ви дотримуетесь одного правила - те у будь-якій справі ви приречені на неймовірний успіх.

Це лише питання часу.

Що ж це за секрет???

Йди своїм шляхом - і усе буде.

Тисячі разів пережована річ. Згоден з вами. Але як я помітив з питань від клієнтів і друзів, формулювання «йди своїм шляхом» не дуже зрозуміла. Не зовсім ясно, про що мова.

Що таке «мій шлях»? Миссия? Призначення? Покликання? Схильність до чогось? Мій сенс життя? Спец завдання від Верховних інстанцій?

Давайте скажемо це інакше, щоб було ясніше.

Йди своїм шляхом - роби те, що у тебе краще всього виходить. Роби те, на що у тебе талант.

І усе. Решта питання часу.

Чому ж це найголовніший секрет? Невже немає нічого головнішого?

Не претендую на істинність, але на мій погляд, це головніше за головне. І ось чому.

Знову ж таки усе банально просто. Секрет тягіння. Подібне притягується до подібного - один з базових законів цього Всесвіту.

Якщо у вас щось добре виходить, то це дає вам масу позитивних емоцій. Ви відчуваєте, що ви не порожнє місце, що вам є що дати цьому світу.

І ви дуже позитивно вібуєте в зовнішній простір. Це збирає навколо вас що відповідає енергії в різному її прояві.

Плюс до усього у вас практично не виникає проблем з ліній і відкладанням на потім. Ви просто не можете не робити того, що рветься назовні і вимагає реалізації.

А коли ваш талант розвивається в щось зріле, тоді взагалі відбуваються чудеса. Весь світ починає допомагати вам досягати ваших цілей. Інакше я це назвати не можу, тому що саме так воно і виглядає.

Абсолютно на порожньому місці з'являються можливості. Іноді навіть доводиться вибирати, за що взятися. І життя починає виблискувати усіма барвами веселки.

Ви, що називається, потрапляєте в струмінь, в потік. І мчитеся до своїх цілей на гребені фортуни.

Це мої аргументи на користь главного цього секрету успіху.

Але навіть якщо це і так, то тут відразу ж з'являється низка запитань: Як знайти свій талант?

Як поєднати талант і заробляння грошей?

Як розвинути талант, щоб він приніс більше благ мені і світу?

Чи є у мене талант взагалі? Може він дан не кожному?

І ще купа дуже важливих для мислячої людини питань.

У цьому статті ми їх розглядати не будемо - тут потрібний окремий об'ємний матеріал.

І само собою він буде. Трохи пізніше. А доки він готується, дайте відповідь в коментарях на декілька питань:

1. Чи знаєте ви свій талант?
2. Чи приносить він вам дохід (якщо ні, то чому)?

3. Чи розвиваєте ви свій талант?

Спасибі за увагу. Зустрінемося в наступному матеріалі, який відповідь на основні питання по темі пошуку і розвитку свого таланту.

Спонсорські програми, засновані стипендії, меценатська діяльність має довгострокове стратегічне завдання і приносить користь передусім за допомогою привабливого іміджу компанії, який формується в очах пересічного громадянина. Добродійність, спонсорство, соціальна відповідальність бізнесу розвивається і на Україні. Спонсорство відрізняється від інших видів підтримки тим, що воно забезпечує засобами в обмін на очікувану користь безпосереднього характеру. Сьогодні спонсорство є одним з привабливих і поширених засобів формування іміджу серед успішних компаній в Україні. За результатами дослідження потенціалу для розвитку корпоративної філантропії, який здійснювався Центром інновацій і розвитку в 1999 році, виявилось, що 28% опитаних компаній рахують спонсорство, корпоративна підтримка є непоганою рекламою, 24% - що цей хороший засіб поліпшення свого іміджу. Програма Центру інновацій і розвитку «Розвиток потенціалу благодійної діяльності в Україні», підтримана Фондом Чарльза С. Мотта, покликана сприяти адаптації міжнародних принципів благодійної діяльності в Україні. Це, зокрема, і поширення інформації про добродійність, обмін інформацією між потенційними спонсорами і неприбутковими організаціями.

У рамках цієї програми вже проведений ряд досліджень, які дозволили визначити відношення населення України до діяльності благодійних організацій і розуміння самого поняття «добродійність»; кількісний і якісний аналіз інформації про добродійність і корпоративне спонсорство, із з'являється на сторінках провідних друкованих ЗМІ України; відношення журналістів і керівників ЗМІ до діяльності благодійних організацій і корпоративного спонсорства.

Ми надаємо велике значення саме цьому аспекту - привертанню уваги до благодійної і спонсорської діяльності компаній з боку засобів масової інформації, оскільки це не просто непряма реклама компаній, як журналісти основному звикли сприймати, а передусім бажання здійснити те корисне для суспільства, відчуті свою значущість.

Передусім ми хотіли дізнатися, як населення розуміє добродійність. За результатами загальнонаціонального опитування, в якому взяло участь 1700 респондентів, виявилось, що добродійність - це передусім допомога бідним громадянам (77,7%) і допомога певним категоріям населення («чорнобильцям», «афганцям», самотнім матерям і т. п.) - 62,2%. Лише 16% опитаних змогли назвати організації, які вони вважають благодійними. Ще менше людей отримувало хоч би один раз благодійну допомогу (таких виявилось усього 3,9% від загального числа опитаних, причому жителі міст і літні люди частіше отримували благодійну допомогу, чим жителі сіл.

В процесі дослідження виявлено, що населення чекає благодійну допомогу передусім від комерційних структур (54,1%), а вже від держави і його органів соціальної опіки (29,7%). В ході опитування спробували проаналізувати, чому

НАВІЩО БІЗНЕСУ СПОНСОРСТВО І ДОБРОДІЙНІСТЬ!

У практиці західного бізнесу, а з недавніх пір і в Україні, широко використовується добродійності і спонсорські заходи для формування позитивного іміджу компанії. При наданні допомоги вони часто підкреслюють, що тим самим виконують свій соціальний обов'язок перед громадськістю, де вони працюють. Держава заохочує таку діяльність, зокрема, надаючи пільги в оподаткуванні.

населення вважає, що комерційні структури частенько виділяють кошти для благодійних акцій. Переважна більшість опитаних вважають, що для комерційних структур найважливішою причиною виділення засобів для підтримки благодійних проектів є рекламування своєї діяльності в регіоні (51%) і що такі акції повинні поліпшити відношення населення і державних органів до діяльності компанії, створюючи імідж соціально відповідальної комерційної організації (33, 8%). Наступне дослідження - «Третій сектор України в дзеркалі преси» передбачало проведення контент-анализа повідомлень провідних друкованих ЗМІ України про громадські організації, благодійних фондів і корпоративне спонсорство. Воно дозволило оцінити, яким чином представлені благодійні акції і акції корпоративного спонсорства на сторінках газет. Використовувалася вибірка по лютий, квітень і травень 1999 року з семи загальнонаціональних друкованих ЗМІ - газет «Факти», «Київські відомості», «Аргументи і факти - Україна», «Сільські вісті», «Голос України», «Урядовий кур'єр», «Дзеркало тижня». Кількісний аналіз показав, що корпоративному спонсорству цілому було присвячене в цих газетах 37 публікацій, 16. 40 рекламних публікацій. Діяльність благодійних фондів присвятили 33 публікації, 15. 6 рекламних публікацій. Найбільшу рекламну площу періодичних видань займають повідомлення про акції корпоративного спонсорства (в порівнянні з рекламою громадських організацій і благодійних фондів). «Дзеркало тижня» і «Факти» надали більше газетної площі для розміщення реклами про благодійні акції і акцію корпоративного спонсорства.

Тематичний аналіз спрямованості статей, присвячених корпоративному спонсорству, дозволив виділити наступні теми: підтримка національно-культурних акцій і проектів; спортивно-фізкультурний рух; соціально-економічний розвиток; допомога в рішенні соціальних проблем. Цікаво відмітити, що в акціях, підтриманих корпоративними спонсорами, досить часто беруть участь і державні структури, органи виконавчої влади. Наприклад, співорганізатором культурних благодійних акцій часто виступає Міністерство культури і мистецтв; організатором спортивної акції «Пробіг під каштанами» - Управління в справах фізкультури і спорту Київської міської держадміністрації; Міністерство інфор-

мації взяло участь в організації Всеукраїнських днів преси і книги. Така співпраця державних структур, бізнесу компаній і громадських організацій стало проявом межсекторального співпраці. Освітлення пресою такої співпраці представлені у вигляді стислих згадок про організаторів акцій, але зовсім не звертається увага на те, яким же чином відбувається подібна взаємодія.

Якісний аналіз усіх публікацій показав, що найбільше статей (майже 50% від загальної кількості) присвячена конкретним благодійним акціям громадських організацій, благодійних фондів і компаній. Тематика лише 8% усіх публікацій пов'язана з добродійністю комерційних фірм і компаній, приватних осіб. Важливо відмітити, що хоча в Україні існує вже немало меценатів, проте інформації про їх благодійну діяльність в провідних друкованих ЗМІ яляються украй рідко. Інформація про добродійність комерційних і приватних фірм, як правило, з'являється перед читачем у формі рекламних повідомлень про різноманітні акції з вказівкою назви компанії-спонсора. Втім, трохи зібрані і публікації, аналізували добродійність успішних високодоходних комерційних фірм, акціонерних об'єднань, банків. Наприклад, ВАТ «Вінниця» м'ясо «проводить численні довгострокові благодійні акції: забезпечує медикаментами госпіталі, організовує благодійні обіди для ветеранів і так далі. Фармацевтична фірма «Фалбі» відома такими благодійними акціями, як опікування Новоград-волинським дитячим будинком, передача медикаментів до Фонду «Україна-дітям» та ін. АТ «Оболонь» і «Правекс-банк» фінансують благодійні ідальні, фірма «Оріфлейм» передала Фонду «Україна-дітям» свою продукцію на значну суму.

Характерно, що з великого списку фірм лише про трьох компаній з з'явилися статті, об усі інші згадки їх назв містяться лише в рекламах (для порівняння: загальна кількість згадок компаній в рекламі - 147, кількість публікацій, де згадуються благодійні акції компаній, - 27). Очевидно, що інформація (окрім реклами) про добродійність і спонсорство компаній майже не потрапляє на сторінки загальнонаціональних ЗМІ.

Дослідження Центру інновацій і розвитку, здійсненої у рамках Програми розвитку ПРООН, предметом якого було відношення журналістів і керівників ЗМІ до діяльності благодійних організацій і

корпоративного спонсорства, показало, що розуміння поняття «добродійність» журналістами і керівниками ЗМІ в цілому співпадає і складається з наступних видів благодійної допомоги: «допомога певним категоріям населення», «допомога бідним» і «допомога культурним, просвітницьким, науковим закладам». Проте журналісти - на відміну від керівників ЗМІ - на перше місце поставили «допомогу культурним, просвітницьким, науковим закладам».

За переконанням журналістів і керівників ЗМІ, найголовніша причина того, що компанії займаються корпоративним спонсорством, являється «непряма реклама цієї компанії» - в цьому упевнені 83,3% опитаних керівників ЗМІ і 89,2% журналістів. 35,1% журналістів рахують, що це може бути замасковане політична акція на підтримку певного кандидата в депутати або президенти. 35,1% припускають, що головна причина - прояв соціальної відповідальності компанії. І тільки 21,6% припускають, що це благодійний крок керівника компанії. Відповіді керівників ЗМІ майже не відрізняються.

Частіше журналісти освітлюють конкретну благодійну акцію або акцію корпоративного спонсорства - 68,9%. Добродійність комерційних фірм і приватних осіб, займає п'яте місце і привертає увагу 20,3% опитаних журналістів. Тільки 26,7% керівників ЗМІ це зацікавило і спонукало до освітлення в ЗМІ. Як привід для повідомлення приватна добродійність займає у керівників ЗМІ третє місце. На питання: «Діяльність яких благодійних і громадських організацій Ви описуєте найчастіше?» Журналісти і керівники ЗМІ приватну добродійність поставили на передостаннє - 15 місце.

Висновок: досить активна благодійна діяльність, здійснювана українськими компаніями, має низький рівень освітлення в провідних друкованих ЗМІ України (маються на увазі журналістські публікації, а не реклама благодійників або спонсорів). Збільшення рівня освітлення діяльності бізнес-компаній в області добродійності дозволить пересічному громадянину дізнатися, що бізнес-компанії не лише намагаються отримувати прибутки, але і піклуються про обцину, де вони працюють, є соціально відповідальними. І це важливо, оскільки головне джерело отримання благодійної допомоги громадяни України бачать якраз в комерційному секторі.

Статистичні і маркетингові дані в західних країнах свідчать про те, що спонсорство сьогодні розвивається швидше, ніж будь-який інший вид маркетингової діяльності. Причин цьому декілька: з одного боку, компанії все частіше відмовляються використовувати тільки традиційні рекламні інструменти і шукають нестандартні способи заявити про себе. І спонсорство у багатьох випадках може стати у такий спосіб. При цьому доведено, що правильний підхід до спонсорства, а саме: правильний вибір заходу+правильна фінансова підтримка, здатні зробити для торгової марки більше, ніж будь-який інший вид маркетингової діяльності.

(Продовження у наступному номері)

з 15 лютого

Закарпатський обласний благодійний фонд розпочав акцію допомоги дітям

ПОДАРУЙ ТЕПЛО ДИТИНИ

Шановні ужгородці! Допоможіть дітям будь-якими зручними для вас засобами звертайтеся до нас та пропонуйте свою допомогу Дякуємо за підтримку!

НАСТАЛА ВЕСНА І ВСІ ЛЮДИ ОДРАЗУ СТАЛИ СВІТЛІШИМИ І БІЛЬШ ВІДКРИТИМИ ДО СПІЛКУВАННЯ, ЗАКОХАНІ ПАРИ ХОДЯТЬ ПО ВУЛИЦЯМ, ВСЕ ЦВІТЕ, ВСЕ РАДІЄ. АЛЕ Є МАЛЕНЬКИ ЛЮДИ ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ВАШОЇ ДОПОМОГИ! ЦЕ ДІТИ З ДИТЯЧИХ БУДИНКІВ ТА ІНТЕРНАТІВ

наша адреса: м. Ужгород вул. Кошицька 1а
контактні телефони 640698 612537
ЗОБФ «Нове покоління»

ШКОЛА ЛОКАЛЬНОГО ФАНДРЕЙЗИНГУ ВІД РУСЛАНА КРАПЛИЧА У М. УЖГОРОДІ

У другій половині травня, протягом 3 днів у м.Ужгороді відбудеться навчання з фандрейзингу від відомого українського тренера з питань залучення ресурсів для НДО - Руслана Краплича, в даний час Директора антикризової програми Міжнародного фонду "Відродження".

Навчання відбуватимуться з 10.00 по 18.00 год за адресою вул.Кошицька 1а. Кількість місць обмежена.

Подати заявку потрібно за адресою вул.Кошицька 1а, або на info@ngfond.org.ua (просимо вказати прізвище, ім'я, мобільний телефон та організацію, яку представляєте)

За додатковою інформацією звертатися по тел. (0312) 64-06-98, 61-25-37

Інформаційно - громадський центр
ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ

м Ужгород, вул. Кошицька 1а
тел: (0312) 64-06-98, 61-25-37

прийом громадян:
середа з 12:00-14:00
п'ятниця з 12:00-14:00

ДО УВАГИ УЖГОРОДЦІВ ТА ГОСТЕЙ МІСТА!

3-5 червня за адресою вул. Ракоці 2, відбудеться виставка "Робіт сучасного мистецтва". На даному заході будуть виставлені роботи сучасного мистецтва молодих художників Закарпаття.

Виставка розпочнеться об 11.00 год. та триватиме до 21.00 год.

Відбудеться розіграш благодійної лотереї з цінними призами (зібрані кошти будуть направлені на допомогу дітям-сиротам).

МІЛЬЯРДЕРИ ПРИСЯГАЮТЬСЯ РОЗДАТИ СВОЇ БАГАТСТВА

Ще 16 мільярдерів, у тому числі 26-річний засновник Facebook Марк Цукерберг, підписалися під так звану

«Клятву про дарування» - публічним зобов'язанням віддати на благодійні цілі левову частку своїх капіталів, повідомляє The Wall Street Journal. Ця

ініціатива, висунена Білом Гейтсом і Уорреном Баффетом, тепер об'єднує більше 50 філантропів, пишуть журналісти Роберт Е. Гат і Джеффри Е. Фаулер.

«Серед тих, хто приніс цю клятву нещодавно, - один із засновників AOL Стів Кейс, інвестор Карл Икан і колишній «король джанк-бондов» Майкл Милкен. Вони наслідували приклад засновника Oracle Corp. Ларри Еллісона, кінорежисера Джорджа Лукаса, мера Нью-Йорка Майкла Блумберга і інших», - говорить в статті.

«Клятва про дарування» - елемент загальної тенденції в сучасній доброчинності: успішні бізнесмени роблять більші пожертвування в набагато молодшому віці, ніж філантропи попередніх поколінь. Один з чинників, що

породили «Клятву про дарування», - неприязнь Баффетта до династичного багатства.

Клятва уперше була представлена публіці в червні. «Вона не вимагає конкретних пожертвувань і не відстежує, чи перераховані пожертвування; людина, яка присягає, повинна просто обіцяти роздати левову частку свого багатства», - пише газета.

На думку видання, багато з тих, хто дав «Клятву про дарування», і раніше планували роздати своє багатство, більшість вже займається доброчинністю. «Неясно, чи стимулює «Клятва про дарування» благодійні пожертвування», - пише газета, повідомляючи, що в цілому об'єми пожертвувань скорочуються із-за слабкості економіки. Так, за даними Giving USA, в США об'єм пожертвувань за 2009 рік скоротився на 3,6%, з 315 млрд доларів до 303,75 млрд.

Деякі критики засудили «Клятву про дарування» як піар-хід або продукт податкових пільг, із-за яких держава не може надавати ключові послуги. Зі свого боку, Ніколас Берггруэн, який нещодавно приєднався до клятви, помітив: «Приватні ініціативи можуть діяти швидше, ніж держава, вони менш бюрократизовані».

Роберт Е.Гат і Джеффри Е.Фаулер
Джерело: inopressa.ru

Реєстрація фірм, громадських та благодійних організацій.

Написання проектів про отримання грантів на реалізацію благодійних проектів

м Ужгород, вул. Кошицька 1а
тел: (0312) 64-06-98, 61-25-37

інформаційна газета
ЧАС БЛАГОДІЙНОСТІ
свідоцтво про державну реєстрацію
серія ЗТ№534/126Р, видане 12.04.2011

Засновник: ЗОБФ «Нове покоління» 90400, м Ужгород, вул. Кошицька 1а
Видавець: ЗОБФ «Нове покоління» 90400, м Ужгород, вул. Кошицька 1а
тел: (0312) 64-06-98, 61-25-37 e-mail: info@ngfond.org.ua

Друк: КП "Ужгородська міська друкарня". Зам. 354. Тираж 500 пр.